

ХАДЖИДИМИТРОВО КЛАДЕНЧЕ

Някой си Величко от Жеравна бил хаджийски, чорбаджийски син. За него има и песен. Тръгнал за карнобашкия панаир. И на отиване и на връщане го придружавали турски заптиета – нали бил чорбаджия. Когато се връщали минали през Каябаш. Навлезли в дъбравата. Величко тогава гръмнал с пушката и запял радостен, че нищо не му се е случило.

В това време наблизил бил Хаджи Димитър с част от четата си. Като чул гръм отишъл да види. Помислил че турците карат заловен българин. Обградили ги, за да могат да го освободят. Турците ги забелязали и почнали да стрелят по тях. Гръмнал и Величко и ранил Хаджи Димитър.

Хаджи Димитър се ядосал много и извикал:

– Не се гърми тъй, ами тъй! – Вдигнал пушката и убил Величко. Убили и турците. Когато отишли до тях, Хаджи Димитър познал Величко. Те се познавали още от по-рано. Дожаляло му много. Дядо Вълчо Карабойчев, овчар от с. Ичера, ятак на Хаджи Димитър, разказвал, че Хаджи Димитър три месеца ходил небръснат – жалил Величко.

От там Хаджи Димитър, тежко ранен, и другарите му тръгнали за Ичера. Смятал да отиде при дядо Жечко – негов ятак. Като наближили селото Хаджи Димитър много отмалял, освободил другарите си и им казал, че като мръкне самичък ще отиде у дядо Жечкови.

От дългия път ожаднял много. Забелязал едно мокро място, взел да дълбае с ножа си и направил кладенче. Тук го намерила баба Мариница от Ичера – била излязла сутринта за един вързоп дърва. Отишла при него, познала го, разбрала каква е работата и казала:

– Ти стой тука, недей ходи никъде, че могат да те уловят. Аз разбирам от рани, мога да правя хубави сладки мехлеми. Ще идвам всеки ден, ще ти нося хляб и ще те привързвам.